

PAYER IMRE

Augusztusi avar

A szélben augusztus-sárgán hullt falevelek
forognak. Éppen
előttem esnek úttestre.
Sza-ka-do-zot-tan
kattognak a másodpercek. Édes nyáridő
honol. Holtpontszorongatottan.
Ősztől küldött hírvivő,
korai avar.
Szétcikázza a zúgó forgalom.

Sötét, előre bukó

Sötét, előre bukó haj.
Éber kábulat.
Láthatatlan megindul benne valami.
Szinte játékosan halálos figyelem.
Az izzó cigarettavég megrebben,
s a megnyíló tenyérbe
belenyomódik a csikk.

Fülledt négysoros

Fülledt öltözőben molyette jelmezek
Bizonytalanok ők, peremen billegők.
Zajkiemelte szó, hullámszik és inog.
Beriglizett homály: ennyi a végtelen.